

Opførelse dertil, har søgt om at komme paa fast Gage. Med Hensyn til Alderstillsættelsen synes rigtignok en høj Grad af Villighed at tale for, at der, naar Manden renoncerer paa de omtalte 400 Rbd., da betales ham 300 Rbd. i Alderstillsættelse, idet han jo har været saalænge i Embedet, at han, hvis han var kommen ind i Embedet, efterat Gageringsloven var udkommen eller denne havde tilbagevirkende Kraft, vilde have faaet dette Alderstillsættelse. Jeg troer, at man ogsaa fra Rigsdagens Side kunde ønske, at saamange, som muligt, af de her omhandlede Embeder bleve fast gagerede, og at den Lov saa hurtigt som muligt bliver gennemført, der tilbørlig Embederne fast Gage; denne Lov er jo en Smødekommunen mod Thinget, saa det som Thing, kan, naar det vil være konsekvent, ikke tilbagevise den Embedsmand, der vil gaae ind under den. Derfor kan jeg heller ikke være enig med den sidste ærede Taler i hans Ansøgnelse af Sagen.

Med Hensyn til Kontorholdsogdøjerselskabet forholder det sig saa, at vedkommende Embedsmands Kontorhold nu er, saavidt jeg veed, at han har en Fuldmægtig og Assistance af en Skriver. Det forekommer mig ikke formeget. Det vil sees, at Beløbet til Kontorholdsudgifter er opført med 440 Rbd., og naar vi antage, at de 40 Rbd. deraf gaae til Skrivematerialier og Skriverier, saa bliver der kun 400 Rbd. tilbage, som jo ikke er mere end en ordentlig Fuldmægtiggage; ud af disse 400 Rbd. gaaer nok endnu Veie af Kontorlokalet. Jeg skulde derfor gjerne støtte den høitærede Minister i hans Ønske om, at Sagen kunde bringes tilende uden Nedsættelse af Udvalg; thi hvis der nedsættes Udvalg, vil der ikke være Sandsynlighed for at bringe den tilende i denne Session, da Sagen er saa seent indbragt, og jeg troer ikke, at et Udvalg vil komme til et andet Resultat end at tilraade Thinget at vedtage Loven, som den foreligger. Jeg har blot tilføjet mig at udtale denne min Ansøgnelse ligeoverfor den Modstand, der er reist, og skal ikke yttre mig videre om Sagen.

**Alberti:** Det har vist sin Rigtighed, som den sidste ærede Taler antydede, at Formandsposten for Helsingørs Kvarantænevæsen, siden Etatsraad Drifts Udnævnelse til Borgermester, nærmer sig til at blive en Sinecurepost. Dette er en ligefrem Følge af Kvarantænelovene af 1852 og 1858, som i saa høj Grad indskrænke Kvarantænekommissionernes Virksomhed ved Affjællingen af Sundhedspasser. Men denne Oplysning er endnu ikke tilstrækkelig til at bringe lys ind i Motivernes Uklarhed; thi dengang da Etatsraad Drift blev Borgermester, og man lod ham beholde de 400 Rbd. for de Forretninger, han havde som Medlem af Kvarantænekommissionen, var denne Indskrænkning i Kvarantænekommissionernes Virksomhed endnu ikke indtraadt. Den indtraadte først i 1852, altsaa 3 Aar efter Etatsraad Drifts Embedsforandring. Det, jeg maatte ønske at faae faktisk oplyst, er, om de 400 Rbd., ved hvis Hjælp man nu vil give Etatsraad Drift et Alderstillsættelse af 300 Rbd., virkelig ere ham tilfaldne som en Embedslønning eller blot som et Bederlag for en interimistisk Baretagelse af Formandsposten i den helsingørske Kvarantænekommission, om man f. Ex. dengang har troet, at det var et passende Bederlag paa Grund af de daværende talrigere Forretninger, som den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) før antydede. Det er derom, jeg savner Oplysning, og det forekommer mig, at Motiverne langtfra indeholde de Oplysninger, der ere ønskelige i et saa detailleret Spørgsmaal. Jeg skal ikke for Tiden omtale, om det er hensigtsmæssigt at gjøre en saadan Undtagelse fra Bestemmelserne i Retsbetjentenes og Magistratsembedsmændenes Gageringslov; thi jeg troer, at dette vil være, saaledes som det ogsaa opfattes i Lovudkastet, et reent finantsielt Spørgsmaal. Derjom Statskassen kan gjøre det uden Skade for sig, vil der formeentlig Intet være at erindre derimod; men det forekommer mig, at efterat man har gageret Borgermesterembedet i Helsingør med 3,000 Rbd., der efter min Mening er en overordentlig høj Gagering for de Forretninger, der dermed ere forbundne, skal man